

Павленко А. В.
*студентка 4-го курсу юридичного факультету ДВНЗ
«Українська академія банківської справи
Національного банку України»*

УНІФІКОВАНІ СТАНДАРТИ АДВОКАТСЬКОЇ ПРАКТИКИ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

розбудова громадянського суспільства, демократичної та правової держави вимагає підвищення рівня морально-етичних вимог до представників юридичної професії взагалі та до адвокатів, зокрема. роль адвокатів у суспільному житті важко переоцінити, адже їхня діяльність повинна бути направлена не лише на представництво і захист інтересів фізичних та юридичних осіб, але й на всебічне утвердження принципів верховенства права та закону. крім того, наша держава не може залишатись осторонь інтеграційних процесів, в тому числі і в правовій сфері. Перспективним в цьому плані є зближення зі стандартами Європейського союзу, які справедливо можна вважати одними з найбільш досконалих.

адаптація вітчизняних стандартів адвокатської практики до європейських була б неповною без врахування норм Загального кодексу правил для адвокатів країн Європейського співтовариства. Положення цього кодексу повинні виконуватись добровільно та на основі принципу *rationemateriae*, тобто незалежно від приведення деонтологічних правил і правил професійної практики до подальшої взаємної відповідності, правила кодексу повинні застосовуватися у сфері міжнародної діяльності адвоката, що здійснюється ним в рамках Європейського співтовариства.

кодекс встановлює принципи, на основі яких повинна здійснюватись діяльність адвоката. Не випадково першим принципом, який згадується в кодексі є принцип незалежності, що має абсолютний характер і ґрунтується на відсутності будь-якого впливу на адвоката, пов'язаного, в першу чергу, з його особистою заінтересованістю або з тиском ззовні.

Першорядним і фундаментальним обов'язком адвоката, відповідно до положень кодексу, є конфіденційність, оскільки адвокат одержує ті відомості, які клієнт не буде повідомляти іншій особі. При чому вимоги адвокатської таємниці поширюються як на інформацію, отриману безпосередньо від клієнта, так і на відомості про клієнта, що були отримані адвокатом в процесі надання

адвокатських послуг. стосовно обов'язку додержання конфіденційності не існує строку давності. він поширюється як на самого адвоката, так і на його помічників.

кодексом також передбачено широкий спектр обов'язків адвоката перед клієнтом. Зокрема, адвокат, керуючись нормами законодавства і правилами професійної етики, завжди зобов'язаний діяти в інтересах клієнта, які для нього завжди превалюють перед його власними та інтересами колег-юристів. також адвокат повинен керуватися вказівками клієнта, а у випадку відмови – нести особисту відповідальність за це. адвокат зобов'язаний надавати консультації клієнту або виступати від його імені своєчасно, сумлінно і старанно, а також інформувати клієнта про процес розгляду дорученої йому справи. крім того, адвокат не повинен користуватися правом відмови від подальшої участі в розгляді справи, якщо обставини не дозволяють клієнту знайти іншого юриста без шкоди для клієнта.

адвокат також повинен не допускати виникнення конфлікту інтересів. у випадку неможливості уникнути виникнення такої суперечності між двома його клієнтами, адвокат зобов'язаний припинити обслуговування обох.

кодексом заборонено укладення між адвокатом та клієнтом угоди *rustumdequotalitit*. ця угода укладається до винесення остаточного рішення стосовно справи, що розглядається, у якій клієнт є однією із заінтересованих сторін. Згідно з такою угодою клієнт зобов'язується у випадку винесення рішення на його користь виплатити адвокату винагороду у вигляді грошової суми або у будь-якій іншій формі.

кодекс також регулює випадки, коли адвокат в процесі розгляду справи розпоряджається належними клієнту грошовими сумами. ці кошти повинні завжди знаходитися на рахунку в банку або у будь-якій іншій організації, що дозволяє здійснення контролю з боку органів влади за переказом адвокатом на рахунок коштів, які надаються клієнтом у його розпорядження, за винятком випадків наявності прямого або опосередкованого розпорядження клієнта щодо використання коштів будь-яким іншим чином. При чому адвокат зобов'язаний вести фінансові документи щодо розпорядження коштами кожного клієнта окремо і надавати їх клієнту на його вимогу. крім того, в документах за рахунком, відкритим адвокатом для зберігання коштів клієнта, має міститися вказівка на те, що дана операція здійснена адвокатом від імені і за дорученням клієнта.

важливе значення має положення кодексу відносно необхідності страхування професійної діяльності адвоката. Зокрема, адвокати завжди повинні бути застраховані від пред'явлення позовів, пов'язаних з недостатньою професійною компетентністю. розмір страховки визначається в розумних межах співвідносно з ризиком можливих помилок, допущених адвокатами у ході здійснення професійної діяльності.

Під час розгляду в суді адвокат зобов'язаний підкорятися правилам поведінки, прийнятим для даного суду, а також належним чином додержуватись принципу чесного провадження судового розгляду. крім того, адвокат ні в якому разі не повинен повідомляти суду явно невірні або невірні відомості.

сприйняття та належне дотримання стандартів, закріплених у досліджуваному кодексі, дасть можливість для вітчизняних адвокатів відповідати тій високій планці, які була задана європейським співтовариством, а також підвищить авторитет професії адвоката у суспільстві.